

[Holst.]

Ser vi på slutningen af § 1, kunne vi måske føle os fristet til at spørge ministeren, om det også er således, at opbygningen af lovforslaget helt tilgodeser det, som ministeren selv har anført i § 1, nemlig at man samtidig skulle fremme kontakten mellem forskning og brugere. Jeg har svært ved i opbygningen af resten af lovforslaget at se, at dette formål bliver tilgodeset.

Jeg forstår godt, at ministeren tillægger dette lovforslag stor betydning, og jeg deler denne opfattelse. Derfor virker det dobbelt forbavsende på mig ved gennemlæsning at se, at der tilsyneladende ikke er nogen samlet plan for centret. Jeg kan ikke sige, at den ikke eksisterer, og jeg ville gerne spørge ministeren: eksisterer der en sådan plan, der er offentlig tilgængelig? Jeg har ikke haft lejlighed til at se den endnu. Hvis den ikke eksisterer, er det jo nok vanskeligt at danne sig et konkret indtryk af, hvorledes centeret egentlig vil blive sammensat med hensyn til offentlige forskningsaktiviteter og private forskningsaktiviteter, og det er også vanskeligt at se, hvorledes det vil komme til at fungere.

Det er en oplagt mangel, forekommer det mig, ved dette lovforslag, at der ikke er mulighed for at danne sig et billede af, hvorledes centeret fuldt udbygget vil komme til at virke. Der er ikke nogen samlet plan for det, og derfor har vi også vanskeligt ved at se, hvorledes fordelingen mellem offentlige og private aktiviteter vil komme til at foregå. Hvis der ikke på et eller andet tidspunkt under behandlingen af lovforslaget bliver muligheder for at give folketinget dette helhedsindtryk, vil der vel ske det, at der kommer en række delbeslutninger, som jeg ser ministeren har lagt op til, og så vil centeret gennem de årlige bevillingslove efterhånden blive en realitet, som vi ikke har særlig mulighed for at få indflydelse på. Det vil efter min opfattelse betyde, at den reelle prioritering af forskningsopgaverne vil ligge uden for folketinget, hvad jeg kun kan beklage.

De første byggerier i forskningscentret bliver Biocentralen og Elektronikcentralen, men derudover baseres det efter lovforslaget på et skøn, hvad der skal ske. Jeg ser, at dette skøn indtager meget fremtrædende plads i den vurdering, der lægges til grund for, hvilke økonomiske konsekvenser det på længere sigt vil kunne få for staten.

Fra ministerens skriftlige fremsættelse af lovforslaget vil jeg gerne citere direkte:

„Det er ikke muligt i dag at afgive noget overslag over, i hvilken takt forskningsinstitutterne indstiller sig på en udflytning til Hørsholm, og der med over udgifternes størrelse og fordeling mellem statskassen og private midler i de kommende år.“

Der er altså her fremsat et lovforslag, der ikke siger noget hverken om størrelsen eller om fordelingen af de udgifter, som vi i slutningen af ministerens fremsættelse ser beløber sig til ca. 220 mill. kr. alt i alt. Det synes nok at være en ret enestående situation, at vi ikke har mulighed for i detaljer at se, hvorledes disse 220 mill. kr. skal anvendes.

Jeg har indtryk af, at tilfældigheder på mange måder spiller en ret stor rolle i lovforslaget og jeg kan da efter at have gennemlæst lovforslaget ikke undlade at spørge mig selv om, hvor meget det betyder, at vi i folketinget får et sådant lovforslag. Hvor store er vore muligheder for at angive hovedretningslinjerne for forskningen i Danmark, og har folketinget i virkeligheden noget reelt alternativ at tage stilling til? Det mener jeg ikke vi har.

Det skal imidlertid ikke skorte på tilslutning fra socialdemokratiets side til et positivt arbejde med lovforslaget i udvalget, og jeg vil foreslå, at det henvises til folketingets forskningsudvalg, hvor jeg håber, det får en grundig og gerne langvarig behandling. Det vigtigste må være, at vi i højere grad får at vide, hvad dette lovforslag i virkeligheden engang skal resultere i.

Knud Bro: På mit partis vegne vil jeg give tilslutning til det lovforslag, som be-